

ขอเชิญส่งบทความวิชาการ (Call for Papers)
เพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560

ประชาธิปไตยไทย: ความท้าทายใหม่
อุดมคติ สิ่งที่เป็นจริง และสิ่งที่อยากเห็น

Thai Democracy and New Challenges: the Ideal, Reality and Prospects

วันที่ 10-12 พฤศจิกายน 2560

ณ ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพมหานคร

การประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560 เรื่อง “ประชาธิปไตยไทย: ความท้าทายใหม่ อุดมคติ สิ่งที่เป็นจริง และสิ่งที่อยากเห็น” เปิดรับบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความสรุปงานวิจัย และบทความวิทยานิพนธ์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อการประชุมครั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ประชาชนทั่วไปที่สนใจ ตลอดจนผู้ซึ่งมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีเวทีในการนำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย รวมทั้งเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความสรุปงานวิจัย และบทความวิทยานิพนธ์ ที่ส่งเข้าร่วมงานประชุมวิชาการของสถาบันนั้น จะได้รับการพิจารณากลั่นกรองและประเมินคุณภาพทางวิชาการ (Peer reviews) จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันพระปกเกล้า ทั้งนี้เพื่อรักษาระดับคุณภาพและเป็นมาตรฐานตามหลักสากล โดยบทความที่ผ่านการกลั่นกรองและประเมินคุณภาพทางวิชาการจากคณะกรรมการ จะได้รับการตีพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ (Proceeding paper) พร้อมทั้งได้รับค่าตอบแทนจำนวน 3,000 บาท ตลอดจน จะได้รับเกียรติเชิญให้เข้าร่วมการประชุมวิชาการครั้งนี้ และอาจจะได้รับการคัดเลือกให้นำเสนอบทความในเวที

ขอบเขตเนื้อหาของผลงานวิชาการ

ขอบเขตเนื้อหาของบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความสรุปงานวิจัย และบทความวิทยานิพนธ์ ส่งเข้าร่วมงานประชุมวิชาการของสถาบันครั้งนี้ จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับสอดคล้องกับหัวข้อและประเด็นต่างๆ ของการประชุมกลุ่มย่อยทั้ง 6 กลุ่ม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ความท้าทายที่ 1: ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพเข้าสู่สภา ?

นักการเมืองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน (representative democracy) ในฐานะที่เป็นผู้รวบรวม และพัฒนาเสนอแนะนโยบายทางเลือกต่างๆ ต่อประชาชน ส่วนประชาชนเลือกนักการเมืองหรือนโยบายที่ตนเองต้องการผ่านการเลือกตั้งหรือการลงประชามติ อันส่งผลต่อการกำหนดนโยบายในระดับชาติ โดยนัยยะนี้นักการเมืองและพรรคการเมือง ประชาชน การเลือกตั้ง และการกำหนดนโยบายจึงเป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจึงได้ออกแบบระบบและกลไกใหม่ๆ ที่จะเอื้อให้การเลือกตั้ง และพรรคการเมืองสามารถส่งเสริมให้นักการเมืองที่มีคุณภาพเข้าสู่สภา ซึ่งเป็นที่ท้าทายว่า ระบบและกลไกใหม่ๆ ที่กำหนดมานั้น จะนำไปสู่ผลที่คาดหวังได้หรือไม่ ในห้องประชุมกลุ่มย่อยที่ 1 นี้ จึงขอชวนคิดวิเคราะห์ว่า ระบบและกลไกใหม่ๆ จะทำให้เกิดความท้าทายอย่างไร จะส่งผลต่อหลักปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร การปฏิบัติตามระบบและกลไกต่างๆ นั้นจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ใดบ้าง และจะมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการปฏิบัติเพื่อให้การขับเคลื่อนเพื่อให้ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพเข้าสู่สภาประสบความสำเร็จสมดังที่ตั้งใจไว้

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. ระบบเลือกตั้งแบบใหม่จะทำให้ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพมากขึ้นหรือไม่
2. กลไกต่างๆ ในกฎหมายพรรคการเมือง เช่น สมาชิกพรรค การเลือกตั้งขั้นต้น การกำหนดสาขาพรรค เป็นต้น จะช่วยส่งเสริมให้ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพมากขึ้นหรือไม่
3. คณะกรรมการการเลือกตั้งจะช่วยส่งเสริมให้นักการเมืองมีคุณภาพมากขึ้นได้อย่างไร
4. ประชาชนและองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชน สถาบันการศึกษา องค์กรตรวจสอบติดตามการเลือกตั้ง จะมีส่วนอย่างไรที่จะทำให้นักการเมืองมีคุณภาพมากขึ้น

ความท้าทายที่ 2: ประชาธิปไตยได้ดูล ?

การสร้างดุลอำนาจระหว่างสถาบันการเมืองถือว่าเป็นหนึ่งในหัวใจสำคัญของการร่างรัฐธรรมนูญ ที่ผ่านมา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแทบทุกฉบับก็พยายามจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจของสถาบันการเมืองเพื่อให้การใช้อำนาจและการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้นเกิดความสมดุลและสามารถตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาทางการเมืองการปกครองได้ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้พยายามสร้างความเข้มแข็งให้แก่ฝ่ายบริหารและพรรคการเมืองเพื่อแก้ปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ส่วนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ได้พยายามสร้างระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจที่เข้มแข็งเพื่อแก้ปัญหาวิกฤติการเมืองเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผ่านมาก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการเมืองการปกครองของประเทศไทยได้ ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เพื่อกำหนดกลไกการจัดระเบียบและสร้างความเข้มแข็งให้แก่การปกครอง ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวได้สร้างระบบการตรวจสอบการใช้อำนาจที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นเพื่อให้การใช้อำนาจของสถาบันทางการเมืองนั้นถูกตรวจสอบได้ทั้งโดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญและโดยประชาชนด้วยการเพิ่มกลไกการตรวจสอบหรือกำหนดให้มีองค์กรมากกว่าหนึ่งองค์กรมาร่วมใช้อำนาจ เช่น การเปิดช่องให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้ ในขณะที่รัฐธรรมนูญฉบับก่อนให้อำนาจการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเป็นอำนาจของรัฐสภาแต่เพียงองค์กรเดียว เป็นต้น

แม้ว่าการจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นที่คาดหวังว่าจะช่วยแก้วิกฤตทางการเมืองของประเทศไทย แต่ก็ยังเป็นที่น่าพิจารณาว่าการกำหนดความสัมพันธ์เชิงอำนาจตามรัฐธรรมนูญนั้นจะก่อให้เกิดผลทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ หรือจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขใดจึงจะสามารถสร้างดุลอำนาจทางการเมืองที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยอันจะนำไปสู่การสร้างระบบการเมืองการปกครองที่เข้มแข็งเพื่อการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ยั่งยืนได้

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. การจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจของสถาบันการเมืองตามรัฐธรรมนูญกับการแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการเมืองและสร้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ยั่งยืน
2. ประเด็นความท้าทายที่เกิดจากการจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (เช่น การปรับตัวของสถาบันการเมืองต่อการใช้อำนาจตามที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำหนด เป็นต้น)
3. เงื่อนไขและบริบททางการเมืองที่จะทำให้การใช้อำนาจของสถาบันการเมือง และความสัมพันธ์เชิงอำนาจของแต่ละองค์กรเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ความท้าทายที่ 3: การเมืองไทยไร้โกง ?

ปัญหาการทุจริตเปรียบเสมือนมะเร็งร้ายที่กัดกินสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง และเป็นประเด็นที่ถูกหยิบยกขึ้นทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ซึ่งเป็นโจทย์สำคัญในการนำมาพิจารณาวางรูปแบบและกติกาใหม่เพื่อใช้ในการปกครองบ้านเมือง แม้รัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมาได้พยายามอย่างยิ่งที่จะออกแบบกลไกต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริต รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ หากแต่ปัญหาการทุจริตยังคงดำรงอยู่ และได้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นโดยฝ่ายการเมือง จนเป็นชนวนเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอีกครั้งหนึ่งเมื่อกลางปี 2557

ดังนั้น “รัฐธรรมนูญฉบับปราบโกง” จึงเป็นวลีที่สะท้อนได้เป็นอย่างดีถึงเจตนารมณ์สำคัญในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องการจะแก้ไขปัญหาดังกล่าว และอาจกล่าวได้ว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงประชามติรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้เพื่อใช้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งกลไกต่างๆ ได้มีการบรรจุและออกแบบไว้มากขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา ทั้งในแง่การป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยเฉพาะในด้านการเมืองที่จะมีความเข้มข้นเป็นพิเศษ ทั้งบทลงโทษนักการเมืองที่ไม่สุจริต กระบวนการถอดถอนทั้งจากรัฐสภาและองค์กรอิสระ รวมทั้ง การควบคุมไม่ให้เกิดนโยบายประชานิยม ซึ่งล้วนเป็นกลไกที่ถือเป็นการวางเงื่อนไขให้ฝ่ายการเมือง สื่อมวลชน และผู้เกี่ยวข้องตั้งข้อสังเกตว่า กลไกที่กำหนดขึ้นบางอย่างนั้นมุ่งเน้นที่การนำนักการเมืองออกจากตำแหน่งมากกว่าที่จะลงโทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายหรือไม่ การเพิ่มอำนาจใหม่ให้กับองค์กรอิสระและศาลในการควบคุมรัฐบาลมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้ง การนำอำนาจประชาชนในการเข้าชื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งซึ่งมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับก่อนหน้าออกไปนั้น จะทำให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกลไกปราบโกงนี้ลดลงหรือไม่ ในขณะที่รัฐธรรมนูญกำหนดหน้าที่ให้ประชาชนต้องไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ อีกทั้งยังมีประเด็นเรื่องการกำหนดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อบังคับใช้อย่างจริงจังทั้งสมาชิกรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และองค์กรอิสระ สิ่งต่างๆ ดังที่กล่าวมาเป็นเรื่องที่มีประสบการณ์จากการปฏิบัติในอดีตหลายเหตุการณ์ จึงเป็นความท้าทายที่มีความน่าสนใจสู่การอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติและผลที่จะ

เกิดขึ้นตามกลไกใหม่ดังกล่าวในการทำให้การเมืองไทยไร้โกงได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. ความท้าทายในการนำกลไกตามรัฐธรรมนูญเพื่อป้องกันการทุจริตของฝ่ายการเมืองสู่การปฏิบัติ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
2. อำนาจใหม่ตามรัฐธรรมนูญขององค์กรอิสระและศาลในการควบคุมการทำงานของรัฐบาลกับเสถียรภาพในการบริหารประเทศ
3. ประสิทธิภาพและบทบาทของประชาชนในการป้องกันการทุจริตบนสิ่งที่หายไปในรัฐธรรมนูญ
4. มาตรฐานทางจริยธรรมตามรัฐธรรมนูญกับความท้าทายที่ต้องเผชิญ

ความท้าทายที่ 4 : ปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและหลักนิติธรรม ?

สิทธิเสรีภาพเป็นอำนาจในการตัดสินใจของบุคคลที่ไม่อาจถูกแทรกแซงจากผู้ใดได้ เป็นหลักประกันพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกันกับแนวทางตามกฎหมายธรรมชาติที่สิทธิและเสรีภาพเป็นสิ่งที่ติดตัวอยู่กับประชาชนทั้งหลาย แม้ไม่มีรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายรับรองไว้ประชาชนก็ยังคงมีสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ แต่ประเทศไทยยังคงมีปัญหาสิทธิเสรีภาพหลายประการ เช่น การละเมิดสิทธิผู้ด้อยโอกาส การเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานที่ไม่เท่าเทียมกัน การขาดทัศนคติที่เอื้อให้เกิดสิทธิแก่ประชาชน เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวแม้จะมีการรับรองสิทธิอย่างครบถ้วนหลายประการตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา หากแต่ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุหลักการแห่งสิทธิเสรีภาพได้จริง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ฉบับปัจจุบันจึงบัญญัติหลักการว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยที่บุคคลมีสิทธิเสรีภาพที่จะกระทำการใดๆ (นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญ) และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ トラบเท่าที่ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น โดยกำหนดให้รัฐมีบทบาทหน้าที่ ส่งเสริม ปกป้อง คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน และชุมชน ซึ่งจะบรรลุเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้นั้นหัวใจสำคัญอีกประการคือการเคารพและยึดมั่นในหลักนิติธรรม รวมไปถึงกระบวนการหล่อหลอมทางวัฒนธรรมที่เคารพสิทธิเสรีภาพอย่างแท้จริง แต่การจะบรรลุซึ่งสิทธิเสรีภาพที่แท้จริงตามหลักการนั้นจะอย่างไร ยังเป็นความท้าทายที่สำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. การรับรองสิทธิเสรีภาพตามธรรมชาติของประชาชน แม้ไม่มีบทบัญญัติรับรองไว้เป็นการเฉพาะตามรัฐธรรมนูญ จะมีหลักประกันใดที่ทำให้เชื่อมั่นได้
2. หลักนิติธรรมในฐานะกลไกกับการใช้อำนาจรัฐที่ไม่ละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ผ่านมามีข้อจำกัดอะไร
3. กระบวนการหล่อหลอมให้เกิดวัฒนธรรมที่เคารพสิทธิเสรีภาพระหว่างประชาชนด้วยกัน และระหว่างรัฐกับประชาชนด้วย ควรเป็นเช่นไร
4. หน่วยงานของรัฐต้องพบกับความท้าทายอะไรหากไม่สามารถปกป้องคุ้มครองสิทธิประชาชน และควรมีแนวทางทำหน้าที่อย่างไร โดยยึดหลักนิติธรรมและเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ความท้าทายที่ 5: ยุทธศาสตร์ชาติกับอนาคตประเทศไทย ?

ยุทธศาสตร์ชาติถูกคาดหวังให้เป็น “เข็มทิศนำทาง” สำหรับการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน รวมถึงสร้างความต่อเนื่องของการพัฒนาประเทศและให้ผู้เข้ามาบริหารประเทศแต่ละคณะนำยุทธศาสตร์ชาติไปใช้ กำหนดนโยบายและวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 65 กำหนดให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย เพื่อกำหนดกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางในการพัฒนาประเทศ พัฒนากลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างสอดคล้องและบูรณาการเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน รวมถึงสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรากฎหมายการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. เพื่อกำหนดกลไกในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม การผลักดันให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเสมือน “เข็มทิศนำทาง” ในการพัฒนาประเทศได้จริงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงเป็นความท้าทายใหม่ของสังคมไทยที่ทุกภาคส่วนควรขบคิดพิจารณา ร่วมกันว่า ยุทธศาสตร์ชาติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตประเทศไทยเช่นไร โดยเฉพาะทิศทางทางการเมืองและแนวโน้มความต่อเนื่องของนโยบายรัฐ รวมทั้งควรมีกลไกใดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ และภาคประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างไร

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. ผลกระทบของการมียุทธศาสตร์ชาติต่อการเมืองและนโยบายของรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย
2. กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
4. ประสบการณ์ ตัวอย่าง และบทเรียนจากต่างประเทศในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

ความท้าทายที่ 6: สร้างสังคมสันติสุข ?

สังคมที่พึงปรารถนาเป็นสังคมที่มีสันติสุข ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ ไม่มีการใช้ความรุนแรงและยอมรับความหลากหลาย แต่ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมาเกิดปัญหาความรุนแรงทางการเมืองไทย เกิดความสูญเสียในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน อีกทั้งเกิดความขัดแย้งในทุกระดับของสังคม รัฐบาลชุดต่างๆ ได้สร้างกลไกและมาตรการเพื่อสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมไทย แต่เนื่องจากสภาพปัญหาความขัดแย้งขยายตัวกลายเป็นความรุนแรง และขาดการร่วมกันจัดการที่ดีเพียงพอจากทุกภาคส่วน ส่งผลให้สภาพปัญหาดังกล่าวยังคงดำรงอยู่ต่อไปและอาจจะเกิดความรุนแรงขึ้นได้ในอนาคต

การจะสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นสามารถทำได้หลายแนวทาง อาทิ เน้นที่การสร้างความสัมพันธ์กับการเน้นที่โครงสร้างและสถาบัน การสร้างความสัมพันธ์เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีร่วมกันของประชาชนในสังคม ด้วยการเปิดพื้นที่ให้มีการพูดคุยกันอันจะนำไปสู่การร่วมมือกันต่อไป ส่วนแนวทางการเน้นที่โครงสร้างและสถาบัน เป็นการสร้างหรือจัดตั้งสถาบันขึ้นมาเพื่อลดมุมมองด้านลบต่อกัน ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้บัญญัติเรื่องการสร้างความปรองดองไว้ในหลายมาตรา โดยมีเป้าหมายให้ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง และให้มีกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี จึงเป็นที่น่าสนใจ ค้นหาคำตอบว่ากฎ กติกา โครงสร้างกลไก และ สถาบันการเมืองที่ถูกต้องแบบไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกทั้งแนวทางการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคมของภาครัฐ จะสามารถสร้างความปรองดองในชาติได้หรือไม่อย่างไร

ประเด็นในการประชุมกลุ่มย่อย

1. กฎหมายรัฐธรรมนูญมีส่วนในการทำให้ความสามัคคีปรองดองเกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร อีกทั้งกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งรูปแบบใดตามรัฐธรรมนูญที่จะทำให้เกิดความสามัคคีปรองดอง
2. กลไกและสถาบันใดบ้างที่ทำให้ความปรองดองเกิดขึ้นในสังคมไทย
3. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้น
4. แนวทางใดบ้างที่จะทำให้เกิดความปรองดองเกิดขึ้นได้ในสังคมไทย

KPI ^{19th}
CONGRESS

**การประชุมวิชาการ
สถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19**

สำหรับเจ้าหน้าที่:
กลุ่มย่อยที่...../.....

**แบบฟอร์มส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ใน
เอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560**

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2560

เรื่อง ขอตีพิมพ์บทความในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการฯ

เรียน คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันพระปกเกล้า

ข้าพเจ้า (นาย /นาง /นางสาว).....

สถานะผู้ส่งบทความ

1) อาจารย์ ตำแหน่งทางวิชาการ.....
สาขาวิชา.....

คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

2) นักวิชาการ/นักวิจัย สังกัด.....

3) นิสิต/นักศึกษา ระดับ 3.1)ปริญญาเอก 3.2) ปริญญาโท
สาขาวิชา.....

คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

4) บุคคลทั่วไป (ระบุรายละเอียด).....

รูปแบบบทความ

- 1) บทความวิชาการ 2) บทความวิจัย
 3) บทความงานวิจัย 4) บทความวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ).....

โปรดระบุกลุ่มย่อยที่ต้องการส่งบทความ

- ความท้าทายที่ 1: ได้นักการเมืองที่มีคุณภาพเข้าสู่สภา ?
- ความท้าทายที่ 2: ประชาธิปไตยได้ดูล ?
- ความท้าทายที่ 3: การเมืองไทยไร้โกง ?
- ความท้าทายที่ 4: ปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและหลักนิติธรรม ?
- ความท้าทายที่ 5: ยุทธศาสตร์ชาติกับอนาคตประเทศไทย ?
- ความท้าทายที่ 6: สร้างสังคมสันติสุข ?

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

โทรสาร.....Email.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และขอรับรองว่า บทความวิชาการที่ส่งมานี้ เป็นผลงานของข้าพเจ้าหรือเป็นผลงานที่ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการค้นคว้าวิจัย โดยมิได้ลอกเลียนวรรณกรรม (Plagiarism) และมีได้ละเมิดในลิขสิทธิ์ของผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาต

(ลงชื่อ)..... ผู้ส่งบทความ
(.....)

รายละเอียดและขั้นตอนการส่งบทความ
เพื่อตีพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560

ส่วนประกอบของบทความ

กรณีบทความทางวิชาการ/บทสรุปงานวิจัย ความยาวเรื่องละไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4 ประกอบด้วย

- 1) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 2) ชื่อผู้แต่ง
- 3) สถาบันที่ผู้เขียนสังกัด
- 4) บทนำ เนื้อเรื่องและสรุปสาระสำคัญ
- 5) เอกสารอ้างอิง ตามระบบ APA: American Psychological Association (โปรดดูตัวอย่างแนบท้าย)

กรณีบทความวิจัย/บทความวิทยานิพนธ์ ความยาวเรื่องละไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ A4 ประกอบด้วย

- 1) ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 2) ชื่อผู้แต่ง
- 3) สถาบันที่ผู้เขียนสังกัด
- 4) บทคัดย่อ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)
- 5) คำสำคัญ (Key words)
- 6) เนื้อเรื่อง ประกอบด้วย
 - 6.1) บทนำ
 - 6.2) วัตถุประสงค์
 - 6.3) นิยามศัพท์
 - 6.4) วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - 6.5) ระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย
 - ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 6.6) ผลการวิจัย
 - บทสรุป
 - ข้อเสนอแนะ

6.7) เอกสารอ้างอิง ตามระบบ APA: American Psychological Association (โปรดดูตัวอย่างแนบท้าย)

การจัดพิมพ์บทความ

- 1) พิมพ์ลงหน้ากระดาษขนาด A4 (ขอบด้านซ้าย 1.5 นิ้ว ขอบด้านบน ด้านล่าง และ ด้านขวา 1 นิ้ว)
- 2) พิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Office Word version 2003 ขึ้นไป
- 3) รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK
- 4) ลักษณะและขนาดตัวอักษร
 - 4.1) ชื่อเรื่องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวหนา ขนาด 18
 - 4.2) ชื่อผู้เขียน ตัวหนา ขนาด 16
 - 4.3) หัวข้อใหญ่ ตัวหนา ขนาด 16
 - 4.4) เนื้อหา ตัวปกติ ขนาด 16

การจัดส่งเอกสารและบทความ

กำหนดให้ เลือกวิธีการส่งบทความด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ เพียงวิธีเดียว

วิธีที่ 1: ส่งทางจดหมาย สิ่งที่ต้องส่ง ประกอบด้วย

- 1) ต้นฉบับบทความ พร้อมบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด
- 2) CD บันทึกบทความ จำนวน 1 แผ่น ในรูปแบบ Microsoft Word และ PDF file พร้อมเขียนชื่อ-นามสกุลของผู้เสนอบทความ และชื่อบทความวิชาการหน้าแผ่น CD
- 3) แบบฟอร์มส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถาบันพระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560 ที่กรอกรายละเอียดครบถ้วน จำนวน 1 ชุด

ที่อยู่สำหรับการส่ง (โปรดส่งแบบลงทะเบียน และเขียนที่มุมขวบนหน้าของเอกสารว่า “บทความวิชาการ KPI congress ครั้งที่ 19”)**

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 ฝั่งทิศใต้

เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

วิธีที่ 2: ส่งทาง Email สิ่งที่ต้องส่ง ประกอบด้วย

- 1) ไฟล์ต้นฉบับบทความ พร้อมบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในรูปแบบ Microsoft Word และ PDF file โดยระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เสนอบทความตั้งเป็นชื่อไฟล์เป็นภาษาอังกฤษ เช่น ดร.ศรัณยู หมั่นทรัพย์ ตั้งชื่อไฟล์เป็น Saranyu.Mansap.doc, Saranyu.Mansap.pdf
- 2) ไฟล์แบบฟอร์มส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการสถาบัน พระปกเกล้า ครั้งที่ 19 ประจำปี 2560 ที่พิมพ์รายละเอียดครบถ้วน จำนวน 1 ชุด

ที่อยู่สำหรับการส่ง

Email address: kpicongress19@kpi.ac.th

สำเนาถึง: saranyu@kpi.ac.th และ jaruwan@kpi.ac.th

กำหนดเวลาของการส่งบทความ

1. ผู้ส่งบทความ ส่งแบบฟอร์มส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ พร้อมกับบทความวิชาการมายังคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันพระปกเกล้า ****ภายในวันศุกร์ที่ 15 กันยายน 2560****
2. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันพระปกเกล้า ดำเนินการพิจารณาถ้อยแถลงบทความ และส่งให้ผู้ส่งบทความปรับปรุงบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
3. แจ้งผลการพิจารณาบทความและตอบรับให้พิมพ์เผยแพร่บทความ ****ภายในวันจันทร์ที่ 16 ตุลาคม 2560****

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม ได้ที่

เว็บไซต์: www.kpi.ac.th

หรือ Email address: kpicongress19@kpi.ac.th

หรือ saranyu@kpi.ac.th และ jaruwan@kpi.ac.th

หรือ สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง สถาบันพระปกเกล้า โทรศัพท์ 02-141-9519 -20

ตัวอย่างการอ้างอิงแบบแทรกเนื้อหาและบรรณานุกรม ตามแบบ APA

1. รูปแบบการอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

ตัวอย่าง

(สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2549, น. 200-205)

(MaCartney & Phillips, 2006, pp. 498-499)

(Murphy, 1999, p.85)

กรณีไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ชื่อผู้แต่งกับปีพิมพ์ไว้ในวงเล็บเดียวกัน

(สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2549)

(Murphy, 1999)

2. รูปแบบการเขียนบรรณานุกรม

ตัวอย่าง

1) หนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. (2544). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์.

จิตติ ดิงศภัทย์. (2556). *คาอธบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Shotton, M. A. (1989). *Computer addiction? A study of computer dependency*. London: Taylor & Francis.

2) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

O' Keefe, E. (n.d.). *Egoism & the crisis in Western values*. Retrieved from

<http://www.onlineoriginals./showtime.asp?itemID+135>

กฎหมายสามัญประจำบ้าน. สืบค้นจาก

http://www.ilovebrary.com/book_detail_nologin.php?id=06600008323&group=BK-007

3) บทความวารสาร

จตุรนต์ ธีระวัฒน์. (กันยายน 2539). กระบวนการทำสนธิสัญญาและการปรับใช้สนธิสัญญาในทางปฏิบัติของประเทศไทย. *วารสารนิติศาสตร์*, 26(3).

Dayton-Wood, A. (2008, October). Teaching English for “A Better American”. *Rhetoric Review*, 24(4), 397-414.

4) บทความจากหนังสือพิมพ์

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว. (26 กรกฎาคม 2550). มติชน, น.5.

Schwartz, J. (1993, September 30) Obesity affects economic, social status. *The Washington Post*, pp. A1,A4.

5) วิทยานิพนธ์

ธีระพันธ์ ชนาพรณ. (2548). *การจัดการสื่อสารของคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาการสื่อสารภาครัฐและเอกชน.

Boroughs, B.B.S. (2010). *Social networking websites and voter turnout*. (Master's thesis). Georgetown University, Faculty of the Graduate School of Arts and Sciences.

6) เว็บไซต์

พรภัสสร ปิ่นสกุล. (23 เมษายน 2552). กรมการค้าต่างประเทศเตรียมจัดตั้งศูนย์การพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อควบคุมการส่งออกสินค้าที่ใช้ได้สองทาง. สืบค้นจาก http://thainews.prd.go.th/view.php?m_newsId.

Smith, S. (2066, January 5). Re: Disputed estimates of IQ [Electronic mailing list message].

Retrieved from <http://tech.groups.yahoo.com/group/forensicnetwork/message/670>